

Sygn. akt VII U 2416/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant prot. sęd. Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy Hurtowni (...)

z udziałem zainteresowanych M. S., J. Ł. (1), M. J. (1) i K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym i podstawę wymiaru składek

na skutek odwołań Hurtowni (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 11 lipca 2013 roku znak: (...)

z dnia 11 lipca 2013 roku znak: (...)

z dnia 11 lipca 2013 roku znak: (...)

z dnia 11 lipca 2013 roku znak: (...)

I odwołania oddala;

II zasądza od Hurtowni (...) na rzecz Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. kwotę 6 600 (sześć tysięcy sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VII U 2416/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lipca 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i pkt 3 w związku z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18. ust. 1 i ust. 3 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027 ze m.) stwierdził, że Pani M. S. jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresach od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 10 stycznia 2009 roku, od dnia 2 lutego 2009 roku do dnia 10 lutego 2009 roku, od dnia 10 marca 2009 roku do dnia 20 marca 2009 roku, od dnia 6 kwietnia 2009 roku do dnia 15 kwietnia 2009 roku, od dnia 2 maja 2009 roku do dnia

11 maja 2009 roku, od dnia 1 czerwca 2009 roku do dnia 10 czerwca 2009 roku, od dnia 6 lipca 2009 roku do dnia 15 lipca 2009 roku, od dnia 3 sierpnia 2009 roku do dnia 14 sierpnia 2009 roku, od dnia 7 września 2009 roku do dnia 17 września 2009 roku, od dnia 1 października 2009 roku do dnia 10 października 2009 roku, od dnia 2 listopada 2009 roku do dnia 12 listopada 2009 roku, od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 12 grudnia 2009 roku, od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 30 listopada 2010 roku, od dnia 2 grudnia 2010 roku do dnia 30 września 2011 roku oraz od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia, która wynosi za okres od stycznia 2009 roku do marca 2010 roku 2.000,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.000,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.774,80 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za maj 2010 roku 2.200,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.200,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.952,28 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za czerwiec 2010 roku 2.100,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.100,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.863,54 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za okres od lipca 2010 roku do sierpnia 2010 roku 1.960,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 1.960,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.739,30 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za wrzesień 2010 roku 2.280,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.280,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.023,27 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za października 2010 roku 2.320,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.320,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.058,77 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za listopada 2010 roku 2.200,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.200,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.952,28 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za grudzień 2010 roku 2.280,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.280,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.023,27 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za styczeń 2011 roku 1.960,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 1.960,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.739,30 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za luty 2011 roku 2.320,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.320,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.058,77 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za marzec 2011 roku 2.240,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.240,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.987,78 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za kwiecień 2011 roku 2.400,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.400,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.129,76 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za maj 2011 roku 2.320,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.320,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.058,77 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za czerwiec 2011 roku 2.080,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.080,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.845,79 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za lipiec 2011 roku 2.450,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.450,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.174,13 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za sierpień 2011 roku 2.020,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.020,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.792,55 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za wrzesień 2011 roku 2.300,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.300,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.041,02 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za października 2011 roku 0,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne, listopada 2011 roku 2.429,99 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.429,99 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.156,37 złotych na ubezpieczenie zdrowotne oraz za grudzień 2011 roku 2.360,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.360,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.094,26 złotych na ubezpieczenie zdrowotne (decyzja – k. 1 – 4v. akt ZUS dot. M. S.).

W odwołaniu od wskazanej decyzji Z. C., płatnik składek, domagał się jej zmiany w całości poprzez stwierdzenie, że M. S. jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 10 stycznia 2009 roku, od dnia 2 lutego 2009 roku do dnia 10 lutego 2009 roku, od dnia 10 marca 2009 roku do dnia 20 marca 2009 roku, od dnia 6 kwietnia 2009 roku do dnia 15 kwietnia 2009 roku, od dnia 2 maja 2009 roku do dnia 11 maja 2009 roku, od dnia 1 czerwca 2009 roku do dnia 10 czerwca 2009 roku, od dnia 6 lipca 2009 roku do dnia 15 lipca 2009 roku, od dnia 3 sierpnia 2009 roku do dnia 14 sierpnia 2009 roku, od dnia 7 września 2009 roku do dnia 17 września 2009 roku, od dnia 1 października 2009 roku do dnia 10 października 2009 roku, od dnia 2 listopada 2009 roku do dnia 12 listopada 2009 roku, od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 12 grudnia 2009 roku, od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 30 listopada 2010 roku, od dnia 2 grudnia 2010 roku do dnia 30 września 2011 roku oraz od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku. W uzasadnieniu pełnomocnik odwołującego

podniósł, że w okresach objętych sporem M. S. była zatrudniona na podstawie umowy o dzieło, w wykonaniu której jej zadaniem było rozebranie tuszek drobiowych na poszczególne elementy, tj. piersi z kurczaka (filetu), ćwiartki tylnej, porcji rosółowej oraz skrzydła. Praca była kontrolowana pod względem jakości i ilości. Rezultatem dzieła było otrzymanie poszczególnych elementów kurczaka. Dla wnioskodawcy istotnym elementem było prawidłowe i jak najbardziej wydajne dokonanie rozbioru kurczaka, a nie jego rozebranie w jakikolwiek sposób. W przypadku wadliwego rozebrania wynagrodzenie nie przysługiwało (odwołanie – k. 2 – 7 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wskazując jako kwotę należnych składek na ubezpieczenia za okresy objęte sporem, 25.735,94 złotych (odpowiedź na odwołanie – k. 15 – 17 a.s.).

Decyzją z dnia 11 lipca 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i pkt 3 w związku z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18. ust. 1 i ust. 3 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027 ze m.) stwierdził, że Pani K. B. jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 30 kwietnia 2009 roku z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia, która wynosi za okres od stycznia 2009 roku do kwietnia 2009 roku 2.000,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.000,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.774,80 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za każdy miesiąc (decyzja – a.ZUS dot. K. B.).

W odwołaniu od wskazanej decyzji Z. C., płatnik składek, domagał się jej zmiany w całości poprzez stwierdzenie, że K. B. jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 30 kwietnia 2009 roku. W uzasadnieniu pełnomocnik powołał argumentację analogiczną jak w odwołaniu od decyzji dotyczącej M. S. (odwołanie – k. 44 – 50 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wskazując jako kwotę należnych składek na ubezpieczenia za okresy objęte sporem, 2.751,52 złotych (odpowiedź na odwołanie – k. 58 – 60 a.s.).

Decyzją z dnia 11 lipca 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i pkt 3 w związku z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18. ust. 1 i ust. 3 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027 ze m.) stwierdził, że Pan M. J. (2) jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 30 listopada 2009 roku z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia, która wynosi za okres od stycznia 2009 roku do listopada 2009 roku 2.000,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.000,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.774,80 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za każdy miesiąc (decyzja – a.ZUS dot. M. J. (1)).

W odwołaniu od wskazanej decyzji Z. C., płatnik składek, domagał się jej zmiany w całości poprzez stwierdzenie, że M. J. (1) jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 30 listopada 2009 roku. W uzasadnieniu pełnomocnik powołał argumentację analogiczną jak w odwołaniu od decyzji dotyczącej M. S. (odwołanie – k. 91 – 97 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wskazując jako kwotę należnych składek na ubezpieczenia za okresy objęte sporem, 7.586,63 złotych (odpowiedź na odwołanie – k. 105 – 107 a.s.).

Decyzją z dnia 11 lipca 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i pkt 3 w związku z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18. ust. 1 i ust. 3 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027 ze m.) stwierdził, że Pan J. Ł. (1) jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresach od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 30 listopada 2010 roku, od dnia 2 grudnia 2010 roku do dnia 30 września 2011 roku oraz od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia, która wynosi za okres od stycznia 2009 roku do kwietnia 2010 roku 2.000,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.000,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.774,80 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za każdy miesiąc, za maj 2010 roku 1.920,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 1.920,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.703,81 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za czerwiec 2010 roku 2.050,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.050,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.819,17 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za lipiec 2010 roku 2.120,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.120,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.881,29 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za okres od sierpnia 2010 roku do września 2010 roku 2.160,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.160,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.916,78 złotych na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc, za października 2010 roku 2.050,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.050,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.819,17 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za listopada 2010 roku 2.300,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.300,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.041,02 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za grudzień 2010 roku 2.400,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.400,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.129,76 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za styczeń 2011 roku 2.320,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.320,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.058,77 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za luty 2011 roku 2.040,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.040,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 1.810,30 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za marzec 2011 roku 2.400,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.400,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.129,76 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za kwiecień 2011 roku 2.500,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.500,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.218,50 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za maj 2011 roku 2.320,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.320,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.058,77 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za czerwiec 2011 roku 2.830,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.830,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.511,34 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za lipiec 2011 roku 2.940,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2.940,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.608,96 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za sierpień 2011 roku 3.160,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 3.160,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.804,18 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za wrzesień 2011 roku 3.350,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 3.350,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.972,79 złotych na ubezpieczenie zdrowotne, za października 2011 roku 0,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne, za listopada 2011 roku 3.487,02 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 3.487,02 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 3.094,38 złotych na ubezpieczenie zdrowotne oraz za grudzień 2011 roku 3.215,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 3.215,00 złotych na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2.852,99 złotych na ubezpieczenie zdrowotne (decyzja – k. 1 – 4v. a.ZUS dot. J. Ł. (1)).

W odwołaniu od wskazanej decyzji Z. C., płatnik składek, domagał się jej zmiany w całości poprzez stwierdzenie, że J. Ł. (2) jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresach od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 30 listopada 2010 roku, od dnia 2 grudnia 2010 roku do dnia 30 września 2011 roku oraz od

dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku. W uzasadnieniu pełnomocnik powołał argumentację analogiczną jak w odwołaniu od decyzji dotyczącej M. S. (odwołanie – k. 179 – 185 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wskazując jako kwotę należnych składek na ubezpieczenia za okresy objęte sporem, 27.666,06 złotych (odpowiedź na odwołanie – k. 193 – 195 a.s.).

Postanowieniami z dnia 26 maja 2014 roku Sąd połączył sprawę o sygn. VII U 2418/13, dotyczącą odwołania od decyzji dotyczącej K. B., sprawę o sygn. VII U 2419/13, dotyczącą odwołania od decyzji dotyczącej M. J. (1), a postanowieniem z dnia 6 października 2014 roku sprawę o sygn. VII U 2417/13, dotyczącą odwołania od decyzji dotyczącej J. Ł. (1) ze sprawą o sygn. VII U 2416/13, dotyczącą odwołania od decyzji dotyczącej M. S. do łącznego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia (postanowienia – k. 87v., 137, 235v. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Z. C. w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej pod firmą Hurtownia (...) Z. C. prowadzi masarnię, w której zatrudnieni pracownicy zajmują się m.in. porcjowaniem drobiu i wieprzowiny.

Odwołujący zawierał z zainteresowanymi M. S., J. Ł. (1), M. J. (1) i K. B. umowy zatytułowane jako „umowy o dzieło”, w wykonaniu których zainteresowani zobowiązywali się do rozbioru kurczaka o ustalonej w umowie ilości, określonej w kilogramach za z góry określoną stawkę, w ramach określonego w umowach okresu czasu którego termin końcowy strony określiły datą dzienną. Natomiast do wykonania określonego w umowach dzieła odwołujący powierzał zainteresowanym narzędzia pracy, tj. kurczaki.

Z zainteresowanym M. J. (1) „umowy o dzieło” zostały zawarte na okres od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 31 stycznia 2009 roku, od dnia 1 lutego 2009 roku do dnia 28 lutego 2009 roku, od dnia 1 marca 2009 roku do dnia 31 marca 2009 roku, od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 30 kwietnia 2009 roku, od dnia 1 maja 2009 roku do dnia 31 maja 2009 roku, od dnia 1 czerwca 2009 roku do dnia 30 czerwca 2009 roku, od dnia 1 lipca 2009 roku do dnia 31 lipca 2009 roku, od dnia 1 sierpnia 2009 roku do dnia 31 sierpnia 2009 roku, od dnia 1 września 2009 roku do dnia 30 września 2009 roku, od dnia 1 października 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku oraz od dnia 1 listopada 2009 roku do dnia 30 listopada 2009 roku. We wszystkich zawartych umowach zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w każdym ze wskazanych okresów w ilości 25000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.000,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. Podstawą wypłaty wynagrodzenia były składane przez zainteresowanego rachunki, w oparciu o które odwołujący dokonał wypłaty wynagrodzenia w wysokości 2.000,00 złotych brutto za każdy z okresów na które zawarto umowy (umowy o dzieło, rachunki - a.ZUS dot. M. J. (1)).

Z zainteresowaną K. B. „umowy o dzieło” zostały zawarte na okres od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 31 stycznia 2009 roku, od dnia 1 lutego 2009 roku do dnia 28 lutego 2009 roku, od dnia 1 marca 2009 roku do dnia 31 marca 2009 roku oraz od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 30 kwietnia 2009 roku. We wszystkich zawartych umowach zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w każdym ze wskazanych okresów w ilości 25000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.000,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. Podstawą wypłaty wynagrodzenia były składane przez zainteresowaną rachunki, w oparciu o które odwołujący dokonał wypłaty wynagrodzenia w wysokości 2.000,00 złotych brutto za każdy z okresów na które zawarto umowy (umowy o dzieło, rachunki - a.ZUS dot. K. B.).

Z zainteresowaną M. S. „umowy o dzieło” zostały zawarte na okres od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 31 stycznia 2009 roku, od dnia 2 lutego 2009 roku do dnia 10 lutego 2009 roku, od dnia 10 marca 2009 roku do dnia 20 marca 2009 roku, od dnia 6 kwietnia 2009 roku do dnia 15 kwietnia 2009 roku, od dnia 2 maja 2009 roku do dnia 11 maja 2009 roku, od dnia 1 czerwca 2009 roku do dnia 10 czerwca 2009 roku, od dnia 6 lipca 2009 roku do dnia 15 lipca

2009 roku, od dnia 3 sierpnia 2009 roku do dnia 14 sierpnia 2009 roku, od dnia 7 września 2009 roku do dnia 17 września 2009 roku, od dnia 1 października 2009 roku do dnia 10 października 2009 roku, od dnia 2 listopada 2009 roku do dnia 12 listopada 2009 roku, od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 12 grudnia 2009 roku, od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 31 stycznia 2010 roku, od dnia 1 lutego 2010 roku do dnia 28 lutego 2010 roku, od dnia 1 marca 2010 roku do dnia 31 marca 2010 roku, od dnia 1 kwietnia 2010 roku do dnia 30 kwietnia 2010 roku, od dnia 1 maja 2010 roku do dnia 31 maja 2010 roku, od dnia 1 czerwca 2010 roku do dnia 30 czerwca 2010 roku, od dnia 1 lipca 2010 roku do dnia 30 lipca 2010 roku, od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2010 roku, od dnia 1 września 2010 roku do dnia 30 września 2010 roku, od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 października 2010 roku, od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia 30 listopada 2010 roku, od dnia 2 grudnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku, od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku, od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 28 lutego 2011 roku, od dnia 1 marca 2011 roku do dnia 31 marca 2011 roku, od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku, od dnia 1 maja 2011 roku do dnia 31 maja 2011 roku, od dnia 1 czerwca 2011 roku do dnia 30 czerwca 2011 roku, od dnia 1 lipca 2011 roku do dnia 31 lipca 2011 roku, od dnia 1 sierpnia 2011 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku, od dnia 1 września 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku oraz od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku.

W odniesieniu do umów obowiązujących w okresie od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 12 grudnia 2009 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w każdym ze wskazanych okresów obowiązywania umów w ilości 10000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,20 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.000,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W odniesieniu do umów obowiązujących w okresie od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 30 kwietnia 2010 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w każdym ze wskazanych okresów obowiązywania umów w ilości 25000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.000,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresach od dnia 1 maja 2010 roku do dnia 31 maja 2010 roku oraz od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia 30 listopada 2010 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 27500 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.200,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresie od dnia 1 czerwca 2010 roku do dnia 30 czerwca 2010 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 26256 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.100,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresach od dnia 1 lipca 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2010 roku oraz od dnia stycznia 2011 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 24500 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 1.960,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresach od dnia 1 września 2010 roku do dnia 30 września 2010 roku oraz od dnia 1 grudnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 28500 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.280,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresach od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 października 2010 roku, od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 28 lutego 2011 roku oraz od dnia 1 maja 2011 roku do dnia 31 maja 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 29000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.320,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresie od dnia 1 marca 2011 roku do dnia 31 marca 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 28000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.240,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 30000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.400,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresie od dnia 1 czerwca 2011 roku do dnia 30 czerwca 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 26000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na

0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.080,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresie od dnia 1 lipca 2011 roku do dnia 31 lipca 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 30625 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.450,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresie od dnia 1 sierpnia 2011 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 25250 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.020,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. W okresie od dnia 1 września 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 28750 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.300,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy. Natomiast w okresie od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku zainteresowana zobowiązała się do rozbioru kurczaka w ilości 78052 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na kwotę 7.336,99 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowaną określonej normy.

Podstawą wypłaty wskazanych wynagrodzeń były składane przez zainteresowaną rachunki, w oparciu o które odwołujący dokonał wypłaty wynagrodzenia w wysokościach określonych w umowach za każdy z okresów na które zawarto umowy, za wyjątkiem okresu od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku, za który zainteresowana otrzymała wynagrodzenie w łącznej wysokości 4.789,99 złotych brutto (umowy o dzieło, rachunki – k. 8 – 79 a.ZUS dot. M. S.).

Z zainteresowanym J. Ł. (1) „umowy o dzieło” zostały zawarte na okres od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 31 stycznia 2009 roku, od dnia 1 lutego 2009 roku do dnia 28 lutego 2009 roku, od dnia 1 marca 2009 roku do dnia 31 marca 2009 roku, od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 30 kwietnia 2009 roku, od dnia 1 maja 2009 roku do dnia 31 maja 2009 roku, od dnia 1 czerwca 2009 roku do dnia 30 czerwca 2009 roku, od dnia 1 lipca 2009 roku do dnia 31 lipca 2009 roku, od dnia 1 sierpnia 2009 roku do dnia 31 sierpnia 2009 roku, od dnia 1 września 2009 roku do dnia 30 września 2009 roku, od dnia 1 października 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku, od dnia 1 listopada 2009 roku do dnia 30 listopada 2009 roku, od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku, od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 31 stycznia 2010 roku, od dnia 1 lutego 2010 roku do dnia 28 lutego 2010 roku, od dnia 1 marca 2010 roku do dnia 31 marca 2010 roku, od dnia 1 kwietnia 2010 roku do dnia 30 kwietnia 2010 roku, od dnia 1 maja 2010 roku do dnia 31 maja 2010 roku, od dnia 1 czerwca 2010 roku do dnia 30 czerwca 2010 roku, od dnia 1 lipca 2010 roku do dnia 30 lipca 2010 roku, od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2010 roku, od dnia 1 września 2010 roku do dnia 30 września 2010 roku, od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 października 2010 roku, od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia 30 listopada 2010 roku, od dnia 2 grudnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku, od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 31 stycznia 2010 roku, od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 28 lutego 2011 roku, od dnia 1 marca 2011 roku do dnia 31 marca 2011 roku, od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku, od dnia 1 maja 2011 roku do dnia 31 maja 2011 roku, od dnia 1 czerwca 2011 roku do dnia 30 czerwca 2011 roku, od dnia 1 lipca 2011 roku do dnia 31 lipca 2011 roku, od dnia 1 sierpnia 2011 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku, od dnia 1 września 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku oraz od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku.

W odniesieniu do umów obowiązujących w okresie od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 30 kwietnia 2010 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w każdym ze wskazanych okresów obowiązywania umów w ilości 25000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.000,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 maja 2010 roku do dnia 31 maja 2010 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 24000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 1.920,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresach od dnia 1 czerwca 2010 roku do dnia 30 czerwca 2010 roku oraz od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 października 2010 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 25625 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.050,00

złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 lipca 2010 roku do dnia 31 lipca 2010 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 26500 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.120,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresach od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2010 roku oraz od dnia 1 września 2010 roku do dnia 30 września 2010 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 2700 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.160,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia 30 listopada 2010 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 28750 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.300,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresach od dnia 1 grudnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku oraz od dnia 1 marca 2011 roku do dnia 31 marca 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 30000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.400,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresach od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku oraz od dnia 1 maja 2011 roku do dnia 31 maja 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 29000 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.320,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 28 lutego 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 25500 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.040,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 31250 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.500,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 czerwca 2011 roku do dnia 30 czerwca 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 35375 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na 0,08 złotych za kilogram, co dawało kwotę 2.830,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 lipca 2011 roku do dnia 31 lipca 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 36760 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na kwotę 2.940,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 sierpnia 2011 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 39500 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na kwotę 3.160,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. W okresie od dnia 1 września 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 41875 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na kwotę 3.350,00 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy. Natomiast w okresie od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku zainteresowany zobowiązał się do rozbioru kurczaka w ilości 104488 kilogramów za wynagrodzeniem ustalonym na kwotę 9.822,02 złotych brutto, do wypłaty której zobowiązywał się odwołujący, przy założeniu wykonania przez zainteresowanego określonej normy.

Podstawą wypłaty wskazanych wynagrodzeń były składane przez zainteresowanego rachunki, w oparciu o które odwołujący dokonał wypłaty wynagrodzenia w wysokościach określonych w umowach za każdy z okresów na które zawarto umowy, za wyjątkiem okresu od dnia 3 października 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku, za który zainteresowany otrzymał wynagrodzenie w łącznej wysokości 6.702,02 złotych brutto (umowy o dzieło, rachunki – k. 8 – 8o a.ZUS dot. J. Ł. (2)).

Zainteresowani w ramach wykonania zawartych umów zajmowali się rozbiorem kurczaka na cztery części w celu uzyskania filetu, porcji rosółowej, ćwiartki tylnej i skrzydeł. Przed przystąpieniem do rozbioru zainteresowani pobierali z chłodni palety z pojemnikami kurczaków, wydawane przez magazyniera bądź sam magazynier dostarczał

pojemniki na halę rozbiorową. Pojedynczy pojemnik ważył 15 kilogramów. Następnie zainteresowani wysypywali kurczaki z pojemników na stół krajalniczy i przystępowali do ich rozbioru. Poszczególne elementy rozkrawanego kurczaka były wrzucane do różnych pojemników, tzn. pojemnika z filetami, ćwiartką tylną, tj. udkami, korpusem, tj. porcją rosółową i skrzydłami, które to pojemniki stały obok stanowiska pracy poszczególnych zainteresowanych. Pojemniki nie były indywidualnie opisane w sposób umożliwiający późniejszą identyfikację osoby dokonującej rozbioru. W zależności od ilości kurczaków przeznaczonych do rozkrojenia, zainteresowani w trakcie dnia pracy bądź na jego zakończenie, wózkiem zawozili wskazane pojemniki do ważenia, którym z reguły zajmował się magazynier. Zawsze ważone były wykrojone filety, sporadycznie zaś pozostałe elementy rozrobionego kurczaka. Ilość zważonych kilogramów filetów oraz pozostałych elementów kurczaka, których liczba kilogramów była możliwa do ustalenia przez policzenie liczby 15 – kilogramowych pojemników kurczaka pobranych do rozebrania, co do konkretnego dnia i indywidualnie co do zainteresowanych, była zapisywana w zeszycie przez magazyniera bądź okazjonalnie przez P. D., kierownika rozbioru drobiu. Zapisy były robione z każdego dnia w którym wykonywany był rozbiór. Zapisy te stanowiły podstawę do dokonania miesięcznego rozliczenia, będącego podstawą w wyliczenia należnego wynagrodzenia zainteresowanych, którzy o jego wysokości byli informowani na koniec miesiąca. Przy ważeniu byli obecni poszczególni zainteresowani, których ważenie dotyczyło oraz magazynier, P. D. lub I. C.. Obecni przy ważeniu zainteresowani pilnowali pojemników wypełnionych elementami rozebranych przez nich kurczaków. Po zważeniu filety były przekładane do 15 – kilogramowych pojemników, które magazynier oklejał etykietą zawierająca informację o wadze i nawie elementu oraz dacie rozbioru. Wskazane oznaczenia nie zawierały natomiast informacji o osobie, która dokonała rozbioru kurczaków, których elementy znajdowały się w pojemniku. Celem ważenia filetów było ustalenie procentowego udziału tego elementu w rozebranej partii kurczaków. Gdy wskazany udział mieścił się w przedziale 26 do 28 % masy rozebranych kurczaków, to wówczas obowiązywała stawka określona w umowie za całość rozbioru. Natomiast w sytuacji gdy wskazany udział był wyższy niż 28 % obowiązywał wyższa stawka jako forma premii. Natomiast gdy udział był niższy niż 26 % taki rozbiór był oceniany negatywnie i nie był uznawany. Skutkowało to brakiem wypłaty wynagrodzenia za taki rozbiór.

Tak przygotowane pojemniki były transportowane przez magazyniera do magazynu – chłodni. W czasie ważenia odbywała się kontrola jakości wykrawanych elementów kurczaków, w szczególności filetów, które były sprawdzane pod kątem zakrwawienia, poszarpania i znajdującego się na filetach tłuszczu. Polegało to na wrywkowym sprawdzaniu we wskazanym zakresie pojedynczych filetów przez magazyniera, P. D. oraz B. C., żonę odwołującego, którzy brali filety w dłonie i przyglądali się im. Nie sprawdzali jednak każdej sztuki wyciętego filetu, które były ułożone w dwóch warstwach w pojemnikach, ułożonych jeden na drugim. Podczas kontroli zdarzało się, że wykonanie wykroju filetu, np. z powodu zakrwawienia, było kwestionowane, co skutkowało odłożeniem do innego pojemnika tych pojedynczych zakwestionowanych sztuk, które nie były ważone razem z pozostałymi filetami oraz koniecznością wypracowania normy ilości mięsa w innym dniu.

Praca zainteresowanych była również kontrolowana przez P. D., odwołującego i B. C. na etapie rozbioru, co polegało na tym, że wskazane kilka razy dziennie chodzili po hali rozbioru i przez 1, 2 minuty przyglądali się pracy wykrawaczy, biorąc do dłoni poszczególne filety. Taka kontrola również nie obejmowała wszystkich tych elementów.

Co do zasady zainteresowani otrzymywali narzędzia niezbędne do rozczłonkowania kurczaka od odwołującego. Jednakże J. Ł. (1) pracował przy wykorzystaniu własnych. Zainteresowani mieli udostępnioną halę w godzinach od 4 do 22. Każda osoba miała własny pojemnik, do którego wkładała części kurczaków po rozbiorze. Pojemniki nie były oznaczane imiennie. Zainteresowani nie byli zobowiązani do przychodzenia na konkretną godzinę, nie było listy obecności. Jednakże jeżeli dany pracownik nie przyszedł, pozostali mieli do wykonania więcej pracy. Obecnie w zakładzie osoby zajmujące się rozbiorem kurczaków są zatrudnione w oparciu o umowy o pracę. W okresie od dnia 1 października 2014 roku do dnia 31 marca 2015 roku na podstawie umowy o pracę na stanowisku rozbieracza – wykrawacza kurczaków świadczyła M. S.. Sposób jej wykonywania nie różni się do sposobu jaki towarzyszył wykonywaniu zobowiązania wynikającego z umów o dzieło (umowa o pracę – k. 2 część B akt osobowych – k. 247 a.s.). Obecnie wydajność filetów kurczaka nie jest tak ściśle kontrolowana jak w okresie, gdy czynności te wykonywali zainteresowani.

Rozbiór kurczaków następował w oparciu o Księgę (...) obowiązującą w zakładzie odwołującego, zawierającą normy i metody prawidłowego rozbioru kurczaka na elementy takie jak pierś z kurczaka z mostkiem, ćwiartka tylna – noga, korpus ze skrzydłem, skrzydło (kopie księgi (...) k. 9 – 13, 52 – 56, 99 – 103, 187 – 191 a.s.).

M. S. podjęła zatrudnienie u odwołującego na podstawie umów o dzieło bez żadnego doświadczenia zawodowego, posiadając umiejętności wypracowane podczas domowej praktyki. W związku z tym na początku zatrudnienia zainteresowaną instruowali inne osoby zatrudnione przy rozbiore.

(zeznania zainteresowanego M. J. (1) – k. 135v. – 136v., 320 a.s.; zeznania zainteresowanej M. S. – k. 163v. – 165, 167v. – 168 a.s.; zeznania zainteresowanego J. Ł. (1) – k. 233v. – 235 a.s.; zeznania świadka P. D. – k. 165v. – 167v. a.s.; zeznania świadka B. C. – k. 296v. – 299 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów. Ich autentyczność w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie. Nadto Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zeznania zainteresowanych M. J. (1), M. S. i J. Ł. (1) oraz świadków P. D. i B. C., którym dał wiarę w całości. Ich zeznania są logiczne oraz korelują z treścią dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy i aktach organu rentowego. Nadto organ rentowy nie podniósł żadnych okoliczności, które poddawałby w wątpliwość zeznania świadków i zainteresowanych. Również Sąd nie stwierdził podstaw do kwestionowania ich wiarygodności w zakresie dokonanych ustaleń. Wskazane zeznania w zasadniczej części pozostają ze sobą w zgodzie, a drobne sprzeczności, wynikające z niepamięci i odmiennego postrzegania praktyki świadczenia pracy na podstawie umów zawieranych z odwołującym, nie mogły w ocenie Sądu wpływać na wyłączenie możliwości przyjęcia powyższej ich oceny.

Mając na uwadze niestawiennictwo na posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2016 roku prawidłowo wezwanych na wyznaczony przez Sąd terminy odwołującego oraz zainteresowanej K. B., Sąd postanowił na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. pominąć dowód z ich zeznań i ograniczyć przesłuchanie stron do pozostałych zainteresowanych, mając na uwadze okoliczność, że zgromadzony materiał dowodowy umożliwia ustalenie wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych i prawidłowe rozstrzygnięcie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania Z. C. nie są zasadne i jako takie nie zasługują na uwzględnienie.

Istota sporu w rozpoznanych sprawach sprowadza się do oceny kwalifikacji prawnej umów zawieranych pomiędzy zainteresowanymi a Z. C. w okresach określonych w zaskarżonych decyzjach.

Należy wskazać, że w obowiązującym systemie prawnym pełne uzasadnienie znajduje stosowanie różnych podstaw prawnych świadczenia pracy jednego podmiotu na rzecz innego podmiotu zarówno w ramach stosunku pracy, ale także na podstawie umów cywilnoprawnych, najczęściej umów zlecenia, o dzieło lub agencyjnej. Jednakże o charakterze umowy nie decyduje jej nazwa, lecz nadana przez strony treść oraz sposób wykonania zobowiązań z nich wynikających. O tym jaki stosunek prawny łączy strony w rzeczywistości rozstrzyga całokształt okoliczności towarzyszących tak zawarciu umowy, jak i jej wykonywaniu.

Stosownie do treści przepisu art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa taka zakłada zatem, iż przyjmujący wykona zindywidualizowane i z góry określone dzieło przy czym nie musi ono mieć charakteru materialnego. W odróżnieniu od tego w przypadku umów o świadczenie usług, do których na mocy art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, brak jest zaakcentowania rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, co nie wyklucza, iż takowy nastąpi. Przy czym nie wynik, lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia oraz umów o świadczenie usług. Mieć przy tym należy na względzie, iż przedmiotem tej drugiej kategorii umów jest wykonywanie czynności o charakterze faktycznym na rzecz dającego zlecenie. Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie

poglądem zasadnicze znaczenia dla oceny charakteru prawnego zawartych umów ma okoliczność wykonywania powtarzalnych czynności w kontekście realizacji postanowień umowy o dzieło. Zgodnie z poglądem wyrażonym w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14 lutego 2013 roku, sygn. III AUa 714/12, dzieło nie musi mieć cech indywidualności w takiej mierze jak utwór, nie zawsze musi być tworem niepowtarzalnym, chronionym prawem autorskim i wymagającym od jego autora posiadania specjalnych umiejętności. Tym niemniej, zawsze musi być jednorazowym efektem, zindywidualizowanym już na etapie zawierania umowy i możliwym do jednoznacznego zweryfikowania po wykonaniu. Z taką definicją, co do zasady nie koresponduje więc wykonywanie powtarzalnych czynności, w systemie pracy ciągłej. Szereg powtarzalnych czynności, nawet gdy prowadzi do wymiernego efektu, nie może być rozumiany jako jednorazowy rezultat i kwalifikowany jako realizacja umowy o dzieło. Przedmiotem umowy o dzieło nie może być bowiem osiągnięcie kolejnych, bieżąco wyznaczanych rezultatów. Tego rodzaju czynności są natomiast charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, którą definiuje obowiązek starannego działania - starannego i cyklicznego wykonywania umówionych czynności.

Przenosząc ten pogląd na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, że zainteresowani poprzez wykonanie rozbioru kurczaków na cztery części w celu uzyskania filetu, porcji rosółowej, ćwiartki tylnej i skrzydeł, w istocie wykonywali szereg powtarzalnych czynności, które co prawda prowadziły do wymiernego efektu w postaci uzyskania tych elementów, odpowiadających obowiązującym u odwołującego wzorom, jednak nie stanowiły jednorazowego rezultatu. Czynności te składają się na zwykle czynności pracowników pracujących przy rozbiorze mięsa. Działania zainteresowanych nie miały doprowadzić do powstania określonego z góry przewidzianego rezultatu, jak to zdawał się wskazać odwołujący, że chodzi o rozbiór określonej ilości poszczególnych elementów. Działania te polegały, na starannym, podlegającym stałej kontroli działaniu, których jakość, w szczególności filetów, pod kątem zakrwawienia, poszarpania i znajdującego się na filetach tłuszczu oraz procentowego udziału filetów w rozebranej partii kurczaków, bezpośrednio wpływała na ich wynagrodzenie za wykonaną pracę. Warto także zwrócić uwagę, że termin wykonania umów został ustalony w formie okresowej, co również potwierdza, że celem umowy nie było osiągnięcie określonego rezultatu, lecz uzyskanie określonego zachowania w danym okresie.

W związku z powyższym nie można uznać za odwołującym, iż wykonywanie przez zainteresowanych czynności o charakterze faktycznym, nie zaś prawnym, miały przynieść rezultat w postaci ich wykonania. Rozumowanie to jest błędne, bowiem opiera się na twierdzeniu, iż „rezultat” (w tym przypadku uzyskanie rozporcjowanego mięsa) towarzyszy wyłącznie umowie o dzieło. Zgodny zamiar stron i cel umowy wbrew nadanej jej nazwie wskazuje jednoznacznie, iż strony łączyła umowa o świadczenie usług, a nie umowa o dzieło. Nie z rezultatu wykonanych czynności zainteresowani byli rozliczani, ale z faktu ich wykonywania.

Nie bez znaczenia dla oceny żądania odwołań pozostaje okoliczność, że osoby aktualnie wykonujące prace przy rozbiorze kurczaków są zatrudnione na podstawie umów o pracę, w tym w okresie od dnia 31 maja 2015 roku zainteresowana M. S., z której zeznań wynika ocena o braku różnicy w zakresie czynności wykonywanych w związku z rozbiorem kurczaków między umowami cywilnoprawnymi a umową o pracę.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2015 roku, poz. 121 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia od dnia oznaczonego w umowie, jako dzień rozpoczęcia jej wykonania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy. W myśl zaś przepisu art. 12 ust. 1 i 3 ustawy systemowej o treści obowiązującej w dacie świadczenia usług przez wszystkich zainteresowanych, osoby takie podlegają również obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu, chyba, że wykonują pracę poza siedzibą lub miejscem prowadzenia działalności zleceniodawcy. Wykonywanie czynności przez zainteresowanych w ramach umów zwanych „umowami o dzieło” miało miejsce w zakładzie masarskim na hali rozbiorów, w siedzibie zakładu odwołującego. W tej sytuacji należy uznać, że wykonywali usługi na terenie działalności zleceniodawcy. W tym stanie rzeczy należało przyjąć, że w okresie od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku, tj. w okresie od dnia rozpoczęcia świadczenia pracy na podstawie umów do dnia obowiązywania przepisu art. 12 ust. 3 ustawy systemowej, uchylonego z dniem 1 stycznia 2010 roku przez art. 1 z dnia 24 kwietnia 2009 roku o zmianie ustawy o systemie

ubezpieczeń społecznych oraz ustawy - Prawo bankowe (Dz. U. z 2009 roku, Nr 71, poz. 609), zainteresowani spełnili szczególny warunek obowiązkowego podlegania ubezpieczeniu wypadkowemu.

Z tych względów zaskarżone decyzje z dnia 11 lipca 2013 roku, stwierdzające podleganie obowiązkowo przez zainteresowanych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek Hurtownia (...) Z. C., ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresach w nich wskazanych należało uznać za prawidłowe.

Z tych względów Sąd Okręgowy na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oddalając odwołania oparł na treści przepisu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 2 ust. 1 i ust. 2 i § 6 pkt 3, 4 i 5 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490). Na wstępie należy wskazać, że Sąd w niniejszym postępowaniu łącznie rozpoznawał i rozstrzygnął o żądaniach zawartych w czterech odwołaniach. Nie budzi wątpliwości, że połączenie spraw do jednoczesnego rozpoznania w trybie art. 219 k.p.c. ma jedynie techniczny charakter, nie oznacza powstania jednej nowej sprawy, a każda z połączonych spraw zachowuje samodzielność, wymagającą odrębnego rozstrzygnięcia. Wprawdzie sąd wydaje jeden wyrok, jak w niniejszym postępowaniu, ale zawierający rozstrzygnięcia co do każdej z połączonych spraw z osobna, a zamieszczenie rozstrzygnięć w jednym wyroku (wyrok łączny) nie niweczy samodzielności połączonych spraw. Połączenie podyktowane względami technicznymi i ekonomią procesową nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności i nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal dwiema samodzielnymi sprawami (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1967 roku, sygn. I CR 158/67). Konsekwencje zasady rozstrzygania odrębnie w każdej z połączonych acz samodzielnymi sprawami rozciągając się również na rozstrzygnięcie o kosztach. Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie poglądem w sprawach połączonych, orzekając o kosztach procesu oraz o wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu, sąd powinien wydać odrębne rozstrzygnięcie co do każdej ze spraw. Pogląd ten wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22 listopada 2012 roku w sprawie II CZ 126/12 wskazując, iż "w razie połączenia przez Sąd kilku spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, zwrot kosztów procesu przysługuje stronie odrębnie w każdej z połączonych spraw w zależności od wyniku rozstrzygnięcia. Powinno to znaleźć odpowiednie odzwierciedlenie także w treści wyroku dotyczącego przyznania powodowi kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym. W rezultacie należy stwierdzić, że w razie połączenia przez Sąd kilku spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia zwrot kosztów procesu przysługuje odrębnie w każdej z połączonych spraw". Natomiast w postanowieniu z dnia 29 września 2014 roku w sprawie III AUz 230/14 Sąd Apelacyjny w Gdańsku przyjął, że "jeśli w § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu prawodawca wskazał, że wysokość stawki minimalnej zależy od wartości przedmiotu sprawy lub jej rodzaju, to w przypadku połączenia odrębnych spraw do wspólnego rozpoznania i wyrokowania, wynagrodzenie przysługuje za każdą z tych spraw."

Powołany pogląd Sąd orzekający podziela.

Przechodząc do uzasadnienia podstawy zastosowanej przez Sąd stawki kosztów postępowania w postaci kosztów zastępstwa prawnego należy wskazać na zasadę zgodnie z którą wysokość stawki wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika zależy od wartości przedmiotu sporu sprawy, jeżeli dla spraw określonego rodzaju nie została przewidziana stawka odrębna (§ 4 ust. 1 powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku). W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych odrębna stawka przewidziana została wyłącznie dla spraw o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego (§ 11 ust. 2). Przedmiotowe sprawy dotyczyły natomiast ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz podstawy wymiaru składek. Niewątpliwie rozpoznawane sprawy nie są sprawami o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Co do tak określonego przedmiotu spraw w orzecznictwie wypracowano jednolity pogląd, zgodnie z którym w sprawach w których wniesiono odwołanie od decyzji ustalającej obowiązek ubezpieczeń społecznych oraz określającej wymiar składek, wynagrodzenie radcy prawnego ustala się według § 6 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 18 września 2002 roku, a nie według § 11 ust. 2 rozporządzenia (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 listopada 2012 roku, sygn. AUz 290/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 marca 2013 roku, sygn. III AUa 851/12; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 sierpnia 2011 roku, sygn. III AUz 104/11). Występowanie równocześnie dwóch przedmiotów sporu nie miało w ocenie Sądu orzekającego znaczenia dla zasady zasądzenia kosztów procesu, z tego względu, że w realiach poszczególnych spraw przedmiot rozpoznania stanowiło w istocie ustalenie, że zainteresowani podlegali ubezpieczeniu społecznemu z określonego tytułu do wysokości określonych w zaskarżonych decyzjach kwot. Wobec czego samo ustalenie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym ma rację bytu tylko o tyle, o ile prowadzi do uzyskania przez organ rentowy należnych z tego tytułu składek. Z tych względów w rozpoznawanych sprawach nie było podstaw do sięgania do § 5 rozporządzenia, bowiem jak wskazano możliwe było ustalenie stawki wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika według ogólnej zasady ustalania tego wynagrodzenia od wartości przedmiotu sprawy, wyrażonej w § 6 rozporządzenia. Z tego względu nie znalazł zastosowania § 11 ust. 2 powyższego rozporządzenia, który dotyczy wyłącznie spraw o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Wynagrodzenie pełnomocnika należało ustalić wedle ogólnych reguł, w oparciu o wartość przedmiotu sporu. W okolicznościach postępowania wartość przedmiotu sporu w każdej ze spraw stanowi wartość składek należnych za okresy, za które ustalono podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia, co w pełni odpowiada wyrażonemu w tym zakresie w orzecznictwie pogładowi, zgodnie z którym ich suma może stanowić wartość roszczenia w rozumieniu art. 19 § 1 k.p.c., i daje się zakwalifikować jako wartość przedmiotu sporu (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2011 roku, sygn. II UK 190/10 oraz z dnia 22 lutego 2012 roku, sygn. II UZ 60/2011). Łączna kwota składek w przypadku K. B. wynosiła 2.751,52 złotych, M. J. (1) 7.586,63 złotych, M. S. wynosiła 25.735,94 złotych a J. Ł. (2) 27.666,06 złotych. Odpowiednio zatem wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego wyniosło 600, 1.200 oraz dwa razy po 2.400 złotych, stosownie do § 6 pkt 3,4 i 5 rozporządzenia, co w sumie dało kwotę 6.600 złotych. Ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika organu rentowego przy przyjęciu podstawowej stawki Sąd miał na uwadze, że pozwany Zakład nie wykazał okoliczności uzasadniających zastosowanie zasady zwielokrotnienia stawki.

Natomiast obowiązywanie przyjętych przez Sąd stawek minimalnych opłaty uzasadnia treść przepisu § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1079). Niniejsze sprawy zostały bowiem wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia z dnia 29 lipca 2015 roku, tj. przed 1 sierpnia 2015 roku.